

РЕШЕНИЕ

№ 7915

гр. София, 30.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 04.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7214** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от АПК.

Образувано е по жалба, подадена от Е. И. С. с ЕГН [ЕГН] против Решение № 2153-03-63 от 03.06.21г. , издадено от Директора на Териториално поделение – В. на Националния осигурителен институт, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-03-143/23.04.21г., против разпореждане № РВ-3-03-00907321/13.04.21 г., издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП – В. на НОИ, с което е разпоредено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО жалбоподателят да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради бременност и раждане за периода от 21.09.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на 3246.29лв.

Навеждат се оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради неправилно приложение на закона. Твърди се, че контролиращият административен орган неправилно е приел, че са налице предпоставките на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на получено обезщетение. Искането към съда е да отмени оспореното решение на Директора на ТД на НОИ– В. и потвърденото с него разпореждане за възстановяване на добросъвестно получени суми за обезщетение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуален представител адв. Б. жалбата на наведените в не я основания.

В съдебно заседание, ответникът, не се явява и не се представлява.

По фактите.

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ – В., поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

За Е. С. е подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен на 24.07.2018г. трудов договор с осигурителя [фирма] с едноличен собственик и управител Р. Б.. От 11.05.2019г. до 20.09.2019г. Е. С. е във временна неработоспособност, като са ѝ издадени съответно болнични листове за общо заболяване и за бременност и раждане, за които в ТП на НОИ са представени съответните приложения по НПОПДОО, относно правото ѝ на парично обезщетение. Издаден е също болничен лист за майчинство, с период на временната неработоспособност от 21.09.2019 г. до 31.12.2019 г., за който съответното приложение по НПОПДОО, с данни относно правото ѝ на парично обезщетение е представено в ТП - В. на НОИ.

На 22.08.2019г. е представено Заявление-декларация за промяна на съответното ТП на НОИ, като осигурителят “М. 12”, чрез Р. Б.- управител декларира, че обособена дейност ще се извършва на територията на В., поради което ще представя документите за изплащане на паричните обезщетения от ДОО в ТП - В. на НОИ. Посочено е също, че Р. Б. упълномощава И. П. да представи заявлението-декларация, като упълномощаването е направено 10.05.2019г., липсва нотариална заверка на подписите.

От името на осигурителя “М. 12”, на 02.12.2019г. за Е. С. е подадено Удостоверение - приложение № 10 към чл. 9 от НПОПДОО, с данните за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане на основание чл. 50. ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни, считано от 01.12.2019г. посочено е, че на лицето е разрешен отпуск по чл.163, ал.1 от КТ със заповед №1/02.12.2019г. за периода от 01.12.2019г. До 31.08.2020г. По заявлението започнало изплащането на парично обезщетение от НОИ.

При извършени последващи служебни проверки от административния орган е установено, че Р. Б. - едноличен собственик и управител на [фирма] е починал на 16.05.2019г. Въпреки многократните опити да бъде открит И. П. - пълномощник на Р. Б., включително и със съдействието на органите на МВР, контакт с него не е могъл да бъде осъществен. След смъртта на Р. Б. няма назначен и надлежно приел назначението си ликвидатор на дружеството. Е. С. не е представила копие от заповедта за разрешения ѝ отпуск по чл. 163. ал. 1 от КТ, не е посочила и информация за длъжностно лице, с което е контактувала, относно това обстоятелство. На Р. Б. е издаден КЕП на 23.05.2018г. На 01.08.2019г. е издаден КЕП н И. П.. След смъртта на Б. продължават да се подават данни за осигуряване по чл. 5, ал. 4 от КСО на

жалбоподателката, като последно това е станало на 25.02.2020г. Установено е, че от името на Б. е подадено за Е. С. Удостоверение - приложение No 10 към чл. 9 от НПОПДОО, с вх. No P14-26-000-00-[ЕГН] / 02.12.2019 г., след смъртта на същия. Сезирани са органите на Прокуратурата.

С Разпореждане No O-03-000-00-01386582/28.04.2020г., на основание чл. 40, ал. 3 от КСО и чл. 47, ал. 1 от НПОПДОО, на жалбоподателката е отказано отпускане на парично обезщетение при бременност и раждане на основание чл. 50, ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни, с мотив, че след извършена проверка на контролните органи е установено, че незаконосъобразно, след смъртта на представляващия осигурителя [фирма] Р. Б., от негово име са подадени документи за Е. С. за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане на основание чл. 50, ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни. Това разпореждане е влязло в сила.

С обжалваното в настоящото поризводство радпореждане РВ-3-03-00907321/13.04.21 г., издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП – В. на НОИ е разпоредено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО жалбоподателят да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради бременност и раждане за периода от 21.09.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на 3246.29лв.

От правна страна.

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган, в установената писмена форма и е със съдържанието по чл.59, ал.2 от АПК. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, правилно е приложен и материалният закон.

Условията и процедурата за получаване на обезщетението по време на отпуски поради бременност и раждане в размер 410 дни за всяко дете, са уредени в Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО).

Съгласно чл. 4 от НПОПДОО, паричните обезщетения при бременност и раждане, се изплащат на осигурените лица при ползване на отпуск и представяне на следните документи: за паричните обезщетения при бременност и раждане за остатъка до 410 дни по чл. 50, ал. 1 и 5 и чл. 50а от КСО - заявление-декларация по образец съгласно приложение No 2 и 2а:

Според чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО, за всеки документ по чл. 4 осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителните каси представят в НОИ удостоверение по образец съгласно приложение No 10 с данни относно правото на парично обезщетение. В настоящия случай, на 22.08.2019г. в ТП - В. на НОИ е представено Заявление-декларация за промяна на съответното ТП на НОИ от името на починалия преди това Р. Б. – управител, като преди смъртта си, на 10.05.2019г. Б. упълномощава И. П. да представи от негово име заявлението-декларация. Това упълномощаване не е спорно по делото, макар да остава неясно дали е бил спазен чл. 18, ал. 2 от АПК, който дава възможност пред административните органи гражданите

и организациите да могат да се представляват от други граждани или организации с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа.

Отделно, към заявлението е било приложено пълномощно без дата и нотариална заверка, с което Б., в качеството си на управител и представляващ [фирма] е упълномощил И. П., да представлява дружеството пред НОИ, с всички произтичащи от това права. В пълномощното липсва дата на издаването му, а към датата на представянето му в НОИ за упражняване на произтичащите от него права – 22.08.2019г. упълномощителят вече е бил починал, т.е. представителната власт на упълномощеният И. П. с факта на смъртта на Б. се е погасила, дори и да е била валидно възникнала в минал момент. Налице е освен горното и нарушение на чл.18, ал.2 АПК - липсва нотариална заверка.

При липса на представителна власт, на 23.08.2019г. фирмата– осигурител представя заявление за упълномощаване за представяне на документи по електронен път в НОИ с КЕП на пълномощника.

Отново, при доказаната липса на представителна власт спрямо НОИ, на 02.12.2019г., от името на осигурителя за Е. С. е подадено с КЕП Удостоверение - приложение No 10 към чл. 9 от НПОПДОО, за данните от заявление -декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане чл. 50. ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни, считано от 02.12.2019г., в което е посочено че, данните са представени от Р. Д. Б., в качеството му на управител. Посочено е също, че на лицето е разрешен отпуск по чл. 163, ал. 1 от КТ със заповед No 1 за периода от 02.12.2019г. до 31.08.2020г.

Тъй като И. П. не е разполагало с редовно учредено и непогасено право да представлява осигурителя на жалбоподателката, то за нея няма редовно подадени в НОИ данни, а именно изискуемото по чл. 9, ал. 1, вр. с чл.4 от НПОПДОО Удостоверение - приложение No 10 към чл. 9. С последното работодателят удостоверява пред осигурителния институт, че на лицето е разрешен отпуск по чл.163, ал.1 КТ, че към деня, от който е разрешен отпускът лицето е било осигурено за общо заболяване и майчинство, че трудовото му правоотношение и осигуряването не са били прекратени и др. обстоятелства, от значение за възникване на правото на обезщетение. Смъртта на едноличния собственик и управител Р. Б. е следвало да доведе до ликвидация или до правоприемство по наследяване - съответно вписване на нов собственик и управляващ на [фирма], и дори жалбоподателката да е била добросъвестна по отношение на тези факти, за нея не е възникнало правото на обезщетение при бременност и раждане чл. 50. ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни, тъй като процедурата не е спазена от осигурителя.

Поради това и с разпореждане No O-03-000-00-01386582/28.04.2020г., на основание чл. 40, ал. 3 от КСО и чл. 47, ал. 1 от НПОПДОО, на жалбоподателката е отказано отпускане на парично обезщетение при бременност и раждане на основание чл. 50, ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни, с мотив, че след извършена проверка на контролните органи е установено, че незаконосъобразно, след смъртта на представляващия осигурителя [фирма] Р. Б., от негово име са подадени документи за Е. С. за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане на основание чл. 50.

ал. 1 от КСО за остатъка до 410 дни. Същото е влязло в законна сила, поради което и с издаденото и обжалвано в настоящото поризводство разпореждане № РВ-3-03-00907321/13.04.21 г., издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП – В. на НОИ, правилно е разпоредено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО жалбоподателят да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради бременност и раждане за периода от 21.09.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на 3246.29лв. Правилно е и Решение № 2153-03-63 от 03.06.21г., издадено от Директора на Териториално поделение – В. на Националния осигурителен институт, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-03-143/23.04.21г., против оспореното разпореждане.

Не се констатираат сочените от жалбоподателката основания за отмяна на акта, поради което и жалбата следва да се отхвърли.

Законосъобразен е изводът на административния орган, че към този момент С. не е имал качеството осигурено лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от КСО. Изплатеното й такова е получено без основание, което е установено при условията на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО с влязъл в сила съдебен акт. Съгласно посочената разпоредба основание за възстановяване на добросъвестно получени суми е постъпили след изплащането му доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В настоящия случай, в хода на извършена проверка са събрани доказателства, че през процесния период жалбоподателката не е била осигурено лице по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО. Съгласно § 1, т. 3 Допълнителни разпоредби на КСО, "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Според чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването й. Следователно лице, за което не е доказано, че е извършвало трудова дейност, не може да има качеството осигурено лице, независимо дали за него са подавани данни в НАП и са внасяни осигурителни вноски. Този извод на съда не се променя е от събраните гласни доказателства, доколкото последните са свързани с предаване, респ. получаване на болничните листове, но не касаят изпълнения на трудови задължения, което обстоятелство е следвало да бъде установявано в предходното съдебно производство. В този смисъл Решение № 1574 от 30.01.2020г. по адм. дело № 5755/2019г. и Решение № 16555 от 04.12.2019г. по адм. дело № 8906/2019г. по описа на Върховния административен съд.

Изложеното налага извода за наличиена предпоставката на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получената сума за обезщетение за раждане на дете и обезщетение за временната неработоспособност. Затова настоящият състав намира, че административният акт, предмет на съдебен контрол е издаден в съответствие с посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми. Доколкото становището на контролиращият административен орган, съвпада с този извод на съда жалбата срещу същото се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя следва да се присъдят направените от ответника разноски за процесуално представителство в минималния размер от 100 лв.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. И. С. с ЕГН [ЕГН] против Решение № 2153-03-63 от 03.06.21г. , издадено от Директора на Териториално поделение – В. на Националния осигурителен институт, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-03-143/23.04.21г., против разпореждане № РВ-3-03-00907321/13.04.21 г., издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП – В. на НОИ, с което е разпоредено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО жалбоподателят да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради бременност и раждане за периода от 21.09.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на 3246.29лв.

ОСЪЖДА Е. И. С. с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – В. , разноски в размер на 100 лева.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му, пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: